

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 1 Grudnia v. s. 1824 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Ostatnia data gazet sankt-petersburskich jest dnia 22 listopada.

Przez Naywyższy Dyplomat pod dniem 1go maja, radca honorowy, Alexander Jurgenson, w nagrodę gorliwości w służbie, mianowany assesorem kollegialnym.

Przez Naywyższy Dyplomat, dnia 18 października, Gubernator cywilny wologodzki, rzeczywisty radca stanu, Brusilow, mianowany kawalerem orderu ś. Anny 1szej klasy.

Przez Naywyższy Dyplomat, z dnia 31 października, Gubernator cywilny kurski, rzeczywisty radca stanu, Każuchow, mianowany kawalerem orderu ś. Anny 1szej klasy.

W Naywyższym Ukazie JEGO CESARSKIEJ MOŚCI do Rządzącego Senatu, pod dniem 14 listopada wyrażono:

Przez Ukaz NASZ, dnia 9 czerwca zeszłego 1823 roku do Senatu wydany, wskazaliśmy różne pomoce w opłacaniu niedoimek, które się nagromadziły od skarbowych i obywatelskich włościan.

Pragnąc podać również ulżenie drugiej klasie NASZYCH wiernych poddanych, trudniących się przemysłem mieskim, stosownie do wspomnianego Ukazu ROZKAZUJEMY:

1) Ustanowioną Manifestem z dnia 16 maja 1811 roku, miesieczną penę za nieopłatę w terminie podatków: poduszne, na drogi i komunikacje wodne, od mieszczan i rzemieślników cechowych, po wszystkich guberniach i obwodach odmienić i na przyszłość, równie nieopłaconey jeszcze dotąd za czas przeszły, iak i na czas przyszły, nie uzyskiwać.

2) Niedoimki za przeszłe lata, nieprzewyższające półroczney ilości podatków, teraz przez mieszczan cechowych opłacanych, uzyskać we dwóch ustanowionych na potoczne podatki terminach, po równey części, w następującym 1825 roku.

3) Na opłatę niedoimek, przewyższających półroczną ilość, uzyskiwać corocznie nie więcej nad to, co stanowi ilość półroczną teraz opłacanych podatków, aż do zupełnego wypłacenia całej niedoimki, i pobór ten skutecznie razem z poborem płaty roku bieżącego dwoma terminami w równych częściach.

4) Ponowić moc urzędzeń, w których przepisano, iżby za regularną opłatę podatków Państwa i niedoimek od mieszczan i cechowych, odpowiadała cała gromada.

5) Peny, jakie się od nich nagromadziły, za nieopłatę w terminie poborów, na powinności ziemskie ustanowionych, zdjąć i na czas przyszły odmienić, samą zaś niedoimkę uzyskiwać bez pofolgowania.

6) Wpływające i uzyskiwane na rachunek podatków pieniądze, na wiadomych prawidłach, pochodzić naprzód na rachunek podatków bieżącego roku, a potem już na wypłatę niedoimek lat dawniejszych, według wyżej wskazanego rozrządzenia.

7) Pod te prawidła podciągnąć i przypisanych do miast i różnych miasteczek żydów, w mieszczanckim popisie będących.

8) Również rozciągnąć środek ten i na ludzi

wolnych w Guberniach Zachodnich, tam, gdzie oni pod prawidła Ukazu 9 czerwca 1823 roku jeszcze niepodciągnięni.

9) Co do wypłaty samych niedoimek, te Gubernie, miasta, lub miasteczka, które do wydania tego Ukazu, otrzymały szczególne ulżenia, wyciągają się od przepisanych tu prawideł, i zostają na dawniejszej osnowie; peny zaś za nieopłatę niedoimki, od poborów wyrażonych liczona, jeżeli od niey nie są uwolnieni, równymże sposobem znosi się, i na przyszłość uzyskiwana bydź nie ma.

10) Ze wszystkich innych artykułów dochodów, ustanowione za nieregularną ich opłatę peny i sztrafy, zgodnie z Ukazem 9 czerwca 1823 roku nie odmieniają się; ale mają bydź podawnemu nakładane i uzyskiwane, ściśle podług osnowy wydanych na to postanowień.

11) Zatym, jak niedopłaty za pierwszą połowę tego roku, tak i potoczne podatki za drugą połowę i rozterminowane na osnowie wyżej wyrażoney niedoimki, równie jak potoczne podatki lat następnych, nie tylko z mieszczan, ale i ze wszystkich dalszych stanów w powszechności, nie podciągać pod prawidła rozterminowanych niedoimek, uzyskiwać w terminach ustanowionych bez pofolgowania, zaleciwszy Zwierzchnościom Gubernialnym, wyłączając Gubernie, ulżeniem objęte, jako niechybny obowiązek, używać całej dzielności i wszystkie prawem przepisane środki, ku rychlejszemu bez odkładania ich uzyskaniu, pod obawą surowey odpowiedzi, podług Manifestu z dnia 16 maja 1811 i Ukazu z dnia 23 lutego 1816 roku.

Przez Naywyższe Ukazy do Kapituły Rosyjskich Orderów:

Dnia 27 października. Marszałek gubernialny włodzimierski, Jenerał Major Merkulow, mianowany kawalerem orderu ś. Włodzimierza 3ciej klasy.

Dnia 30 października. Prezydent Izby Sądu Kryminalnego i Cywilnego, gubernii astrachańskiej radca kollegialny, Kuzniecowa, mianowany kawalerem orderu ś. Anny 2giej klasy.

Dnia 5 listopada. Na zaświadczenie JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI CESARZEWICZA i WIELKIEGO XIĄŻĘCIA, KONSTANTEGO PAWŁOWICZA, o gorliwości odznaczającej się w obowiązkach służby, znajdujący się w Kancellaryi, Rzeczywistego Radcy Taynego, Nowosilcowa, Assesor Kollegialny, Homzin, nayłaskawiey mianowany Kawalerem orderu ś. Anny 2giej klasy.

Dnia 14 listopada. W nagrodę za czyn miłości bliźniego, dopełniony przez sztabs-lekarsza półku grenadyerskiego tauryckiego, Witcela, przez uratowanie, w czasie zdarzoney dnia 14 czerwca roku bieżącego, w mieście Mossalsku, powodzi, familli, ze dwudziestu osób złożoney; nayłaskawiey mianowany on został kawalerem orderu ś. Włodzimierza 4tey klasy.

Naywyższy Reskryt do Naczelnie Dowodzącego 2gą Armiją, Pana Jenerała Kawalerji, Hrabci Wittgenszteina.

Za powrót waszym z zagranicznego urlopu, powierzam wam podawnemu dowództwo drugiej Armji, z tą zupełną ufnością, którą znamienite zasługi, przez was Oyożyźnie okazane, zjedna-

ły dla was ode MNIE. O przybyciu zaś waszem do niej, donieście Mi w swoim ozasie.

w Carskim Siele dnia 25
października 1824 roku.

Ukazy Rządzącego Senatu nowo-ogłoszone są:

1) Dnia 17 listopada 1824 r. z Igo Departamentu, o zniesieniu opłaty podatków z dwostego stanu, albo we dwóch guberniach, od osób przenośzących się z jednej gubernii do drugiej.

2) Dnia 19 listopada 1824 r. z Igo Departamentu, o przesyłanie do Rady Opiekuńskiej kopy plenipotencyj, świadectw o prawie sukcesyi, testamentów i innych aktów, tyjących się otrzymania z Kassy Zachowawczej za biletami pieniędzy.

We czwartek, dnia 20 t. m., z powszechnym żalem, umarł w St. Petersburgu, Teodor Piotrowicz Uwarow, Jen. raj-Adjutant JEHO CESARSKIEJ MOŚCI, wszystkie rossyjskich i wielu cudzoziemskich orderów kawaler. Mnożę zasługi szanownego tego męża, miłość jego ku Monarsze, i poświęcenie się dla oyczyzny, słachetny sposób myślenia i rzadka prawność charakteru duszy, troskliwa piecza o swoich podległych, oraz łagodne, i przyjemne obcowanie w towarzystwach, jednały muszczera miłość i poważenie u wszystkich, którzy tylko z nim w jakichkolwiek byli stosunkach. Długa i ciężka choroba przecięła dni jego, od ranney bardzo młodosci poświęcone oyczyźnie, a tak drogę dla takiej liczby jego przyjaciół i szacowników. (R. I.)

Ministryum skarbu poczytuje sobie za obowiązek uspokoić publiczność, z powodu wypadków powodzi, zdarzoney d. 7 t. m. względnie strat, których doznał Skarb Państwa i handel przez to nadzwyczajne zdarzenie. Strata towarów, tak zniszczonych jako i uszkodzonych, na giełdzie i w jej okolicach, jako też w magazynach i składach prywatnych, są zapewne bardzo znaczne; jednakże ogół straty dalekim jest od zadania ciosu tak szkodliwego handlowi naszemu, jak słusznie należało się obawiać. Straty celowicze składają cukier, sól, pieńka i potaż, których jedna ze ogółu dokładnie nie można oszacować. Co do cukru, podług ocenienia, przybliżonego do prawdy, stratę jego można liczyć na 300 000 pudów; jednakże składy, w różnych miejscach teraz jeszcze będące tego artykułu, i zamozność domów handlowych, które poniosły stratę nie dopuszczają obawy, iżby zabrakło cukru na potrzebę spożycia, albo żeby jakie ztąd ważne wyniknęły miały nieprzyzwoitości. Ilość soli utraconey jest takż prawie, i równie nie czyni żadnego powodu do niespokojności, ponieważ cena tego artykułu jest bardzo mierna, odtrącając cło wchodowe i że potrzeby tego artykułu są zupełnie zapewnione z magazynów zapasnych skarbowych. Ze 600 000 pudów pieńki w magazynach, znaczna część została uszkodzona; jednakże środki przedsięwzięte, stratę właścicieli znacznie pomniejszą. Ogół potażu uszkodzonego daleko jest mniejszey ilości od powyższych artykułów. Mało kupieckich okrętów uszkodzonych w Kronsztadzie, niektóre zostały rozbite, inne zostały uszkodzone na otwartym morzu; ale nie mamy jeszcze wiadomości dokładnych w tej mierze. Szkody poczynione w budowach stolicy, wyjąwszy niejaką liczbę małych domków drewnianych, które woda całkiem zniosła, i stratę w ruchomości i zapasach różnego rodzaju, kończą się na zniszczeniu wszystkich prawie pieców na dolnych piętrach i w suterrenach. Szkody te, lubo są nieodłączone od wielu niedogodności, na dewszystko w porze terażniejszey; nie mogą atoli mieć następstw, bardzo mieszących spokojność. Nadbrzeża, kanały, ulice mało co są uszkodzone, wyjąwszy kilka mostów drewnianych. Pomimo uszkodzeń większych, których w rzeczy samey doznały niektóre fabryki, browary, rafinerie cukru, rozpoczęły znowu swe zwyczajne prace.

Taki jest obraz strat prywatnych. Straty Skarbu są daleko mniejsze; do nich należą szczególnie: wódka, oszacowana naywięcej pół miliona rubli; ilość mało znacząca w porównaniu z zapasami w magazynach skarbowych, które przewyż-

szają potrzebę spożycia; drzewo opałowe rozniezione po części przez wodę, i inne artykuły mniej znaczące, nie mówiąc o składach w budowlach publicznych. Prócz tego, Tamożni Sankt-Petersburskiej zmniejszą się przez to dochody o kilka milionów, które utraciła przez stratę cukru i soli, od których cło nie było jeszcze opłacone. Niema potrzeby dodawać, że Rząd nie omisszka, co się tyce oia, uczynić dla handlu wszelkie użycia, o które sama słusność może za nim przemawiać. Spodziewamy się, iż przez to doniesienie pokazaliśmy, iż powódz d. 7, zapewne godną opłakania, ponieważ przyniosła śmierć około pięciuset osobom, nie może nigdy mieć wpływu szkodliwego na obrót naszego handlu, ani na ogólny stan mieszkańców Sankt-Petersburga. Dla większego ich zaspokojenia, przydamy, że Rząd nie oszczędzi, równie starania, jak szozodroblivosti, do poratowania klas uboższych, które szozogólniey stały się ofiarą tego wypadku. (C. I.)

Obserwacye, czynione w Admiralicji Państwa, w czasie powodzi d. 7 listopada.

Dnia 7 terażniejszego listopada, o godzinie pół do 8mej zrana, woda na rzece Newie podniosła się do zupełnego przybytu (*) na 5 stopy 6 calow, przy mocnym poryjającym wietrze Z Z W.

	O godzinie 8 stop.	4 cal 1.
O g/wiatr, powstał Z W.	9	5 — 4.
	10	6 — 6.
Wiatr W Z W.	11	8 — 7.
	12	10 —
Z południa	1	10 — 6.
O godzinie 3rey, wiatr mocny ze szturmem W.		
Naywyższe podniesienie się wody		11 — 10½.
Odtąd woda zaczęła opadać	3	7 —
O godzinie 6 wiatr silny NW. N.	6	6 — 7.
	7	6 — 6.
	8	5 — 9.
	9	4 — 9.
O 10tej wiatr NW.	10	5 — 9.

O pół do 12tej woda przysła do zupełnego ubytku 3 stopy. Po czem latarnie zostały spuszczone, a o pół do 12tej wiatr zaczął się umiarkowany.

W nocy z 18 na 19ty, mieszkańcy stolicy zagrożeni byli bojaźnią nowego wylewu; powstał wiatr z morza, i podniósł rzekę wyżej arsyzna. Szczęściem, trwoga ta prędko przemineła: wiatr ustał, a woda do zwyczajney w tej porze roku wysokości powróciła. (C. I.)

Niewątpliwie spodziewamy się dobrego przyjęcia, ze strony naszych czytelników, wiadomości o powodzi, w St. Petersburgu r. 1777, która wielkie zrzadziła zniszczenia, a która opisana jest w *Annual Register*, w sposob następujący:

Dnia 14 września była w St. Petersburgu powódz, której gwałtowność i spustoszenia przechodziły wszystko, cokolwiek w kraju tym pamięć zasięga. W przeciągu czterech godzin, gwałtowny wichur, który powstał o godzinie 2giey z północy, podniósł wodę w Newie na stop 14 wyżej nad powierzchnią zwyczajną; w kilku minutach całe miasto i okolice niższe miejsca wodą zalane były. Woda zostawała w naywyższym wzbraniu prawie przez półgodziny; lecz wiatr obró-

(*) Przez wyraz zupełny przybyt wody 3 stopy, rozumie się, iż gdy woda nad zwyczajną do tej podniesie się miary, wtedy dają się trzy wyrzwały działowe, i wywieszają się bandery, jeśli to jest we dnie, ku stronie Admiralicji, a w nocy latarnie; kiedy zaś zacznie opadać i dójdzie 3ch stop nad wysokość zwyczajną spuszcza się bandery i latarnie i to nazywa się zupełnym ubytkiem. — W roku 1777 woda nad zwyczajną powierzchnią podniosła się na 10 stop i 8 calow.

cił się nieco ku północy i woda wnet porwała do zwyczajnego swego łozyska. Trudno jest oszacować straty, jakie Skarb i prywatni ludzie ponieśli. Liczba utonionych miała być bardzo znaczna. W głównych częściach miasta, dachy z wielu domów były pozrywane. W ogrodzie pałacu letniego, wielka liczba napykniętych drzew, złamana lub zkorzenia wywrócona. Części miasta, zamieszkałe przez ludzi nuyuboższych stawiły widok spustoszenia, który łatwiej jest sobie wyobrazić, aniżeli opisać. Wiele osób utopiło się w łódkach; inne, które szukały ocalenia na dachach, wiatrem z nich zrzucone zostały, a nieszczęśliwi, którzy uratowali życie, zostali pogrążeni w nędzę, przez stratę swych domów i własności. Nadbrzeże birżowe bardzo było zepsute; również magazyny i kramy w piątrach niższych; ilość towarów zniszczonych była niewyrachowana. Wiele statków, naładowanych żelazem, pięką, zbożem i drzewem, częścią się porozbijało, częścią zatopiło, albo zapędzone były na ulice i na pola. Wiele okrętów, stojących na kotwicy między stolicą a *Kronstatem*; zapędziło na brzegi do ogrodów lub gajów. Wielka część mieszkań letnich w okolicach została zniszczona. Wieś *Kateryns-hof* i wiele innych, położonych na tym brzegu, zniszczyła woda ze wszystkiem bydłem, i mnóstwo ludzi utraciło tam życie, równie jak i w stronie portu galernego, gdzie ziemia jest niżona. Na Newie wielki most na czółnach zerwało i wszystkie prawie inne mosty były zniszczone, wyjąwszy tylko mosty znajdujące się na nowem nadbrzeżu kamiennym, z których żaden nie był znacznie uszkodzony. Podług postrzeżeń dokładnych zdaje się, że wysokość wody przewyższała na 1½ stopy. wysokość wielkiej powodzi roku 1752.

A U S T R Y A.

Wiedeń dnia 24 listopada.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Dostrzegacz Austriacki odpowiada zaprzeczeniu gazety londyńskiej *Goniec*, względem układów Lorda naczelnego kommissarza wysp Jońskich z rządem greckim w *Napoli*. Twierdzi, iż to nie podpada żadnej wątpliwości, i dodaje: „Nie powiedzieliśmy i dziś nie mówimy, iż Lord naczelnny kommissarz układał się bezpośrednio i osobiście z władzami w *Napoli-di-Romania*. Owszem zajął się tym interessem *Admirał Neale*, lub nim kierował. Nikt nam jednak nie zaprzeczy, iż Pan *Frederich Adam* wsiadł dnia 8 września w *Korfu* na fregatę *Sybillę*, a potem z okrętem admirałskim i inną fregatą popłynął wspólnie przed *Napoli-di-Romania* lub przynajmniej blisko tego miasta, i dopiero po zupełnem odwołaniu ustawy rządu greckiego dnia 27 maja powrócił do *Korfu*.”

P R U S S Y.

Berlin d. 8 listopada.

(z *Gazety le Conservateur Impartial*.)

W tych dniach odbyły się zaślubiny N. Króla Jmci z Hrabinią *Augustą Harrach*, w kaplicy w *Charlottenburgu*. Ślub błogosławił doktor *Eyler*, biskup ewangelicki. Wypadek ten, napenił radością serca wszystkich, których obchodzi szczęście ukochanego naszego Monarchy. Cieszymy się nadzieją, że N. Pan znajdzie znowu w tym związku słodczye towarzystwa domowego, z którego wkrótce ma być pozbawionym, przez nastąpić mające zamęcie Xieźniczki *Ludwiki*, jedyney z córek Króla Jmci przy Nim jeszcze zostającej. Jak dopiero cieszymy się szczęściem posiadania jeszcze w naszych murach wszystkich dzieci N. Monarchy, tak ich zgodne zezwolenia, nie mniey i wszystkich członków Familii Królewskiej, tu znajdujących się, jest rękojmią szczęścia, które ten wypadek przyniesie. Małżonka Króla Jmci będzie miała tytuł Xieźny *Lignickiej*. Wyszło szczególne w tej mierze postanowienie Królewskie.

— Dnia 27. —

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Na wielkim balu, danym przez Monarchę naszego w dzień urodzin Małżonki Królewicy następcy

tronu, wiele dam znakomitych było przedstawianych Xieźnie *Lignickiej*, małżonce Króla. Jey iagodności i uprzejmość, ujęła serca wszystkich. Król wie następcą tronu odprowadził Xieźnę *Lignicką* do stołu Xieźniczek rodziny Królewskiej; przy stole zaś, gdzie Monarcha siedział, mała tylko liczba dam znajdowała się.

— Dnia 30 —

Dnia 27 b. m., w tutejszey Królewskiej ludwisarni, odlano ze spiżu kolosalny posąg Xieźcia *Blüchera*, który Monarcha kazał wystawić w stolicy. Ma 11 stop wysokości.

F R A N C Y A

Paryż, dnia 22 listopada.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Onegdaj zwiedził *Delfin* skład centralny artylleryi. Między różnemi znajdującemi się rzeczami, zwrócił szczególniej uwagę swoją na liczny zbiór starożytnych broni i zbroi, chronologicznie ustawionych. W liczbie ich jest zbroja, którą *Ludwik XIV* dostał w podarunku od rzeczypospolitey weneckiej, oraz zbroja *Franciszka I*.

17 zbiegłych francuzów, skazanych na śmierć, za to, iż nosili oręż przeciwko oyczyźnie, otrzymało ulaskawienie od Króla Jmci.

Monarcha wydał d. 20 b. m. postanowienie, zwołujące Izbę na dzień 22 grudnia.

Już są wypracowane projekta do prawa skarbowego, które ministeryum ma podać Izdom. Ściąga się, nie do zniesienia prowizyi od obligacyy, lecz do wynagrodzenia emigrantów. Tym celem mają być wydane nowe 3procentowe papiery, i podzielone między emigrantów, w miarę przypadającego im wynagrodzenia po 75 za 100, co 4 od całego sta wynosi; papiery te mogą emigranci dla siebie zatrzymać lub sprzedać. Procenta od tych nowych obligacyy będą mogły być wypłacane z dochodów różnych dóbr, przypadłych do korony z powodu wstąpienia na tron *Karola X* i przez lekkie podwyższenie podatków. Gdyby te trzyprocentowe papiery nie były zagrożone zniesieniem prowizyi, jak pięcioprocentowe, podniosłyby się prędko i sprawiłyby same przez się zamianę pięcioprocentów na trzy procenta. Potrzeba wyznać, iż to wyrachowanie jest bardzo trafne, i przynosi Panu *Villels* wiele zaszczytu. Nawet Król Jmci i gabinet zgadza się na to. Cała trudność zachodzi w podzieleniu. Pan *Villele*, który pragnie dla siebie znaleźć podporę w szlachocie wiejskiej przeciwko szlachocie dworskiej, a nawet już pierwszą załudnił Izby, żądał, aby zaczął od jey wynagrodzenia, i to jeszcze, aby tych nuypierwiej wynagrodzono, którzy nuymniej stracili. Na to nie miał się dwór zgodzić. Minister miał potem złożyć wyrachowanie, według którego podział wynagrodzeń nie skończyłby się za lat 12. Gdy się i to nie podobalo, oświadczył Pan *Villele*, iż nie może ostatecznie ułożyć swego projektu do prawa względem wynagrodzeń, dopóki nie pozna zdania Izby na przyszłem posiedzeniu.

Donoszą z *Bajonny* pod d. 16 b. m., iż będący tam 2gi półk szwajcarski otrzymał przez telegraf rozkaz udania się do Hiszpanii, i zostawiania w *Madrycie* na osadzie, razem z pierwszym półkiem szwajcarskim. Wspomniony półk miał d. 18 b. m. wyjść z *Bajonny*, a za przybyciem jego d. 29 lub 30 b. m. do *Burgos*, osada francuzka wyjdzie z *Madrytu* na powrót do oyczyzny. Liczba wracającego woyska wynosi 14,000 ludzi.

Xieźę *Saski, Maxymilian*, miał dnia 20 b. m. przyjechać do *Bajonny*, a nazajutrz udać się w dalszą podróż do Hiszpanii. Na drodze od *Irun* do *Vittoria* stoją oddziały woyska hiszpańskiego, które mają mu towarzyszyć. Od *Vittoria* zaś do *Burgos* towarzyszyć mu będzie woysko francuzkie. Wspomniony Xieźę stanie d. 26 b. m. w *Madrycie*.

— Dnia 25. —

Pojutrze Król Jmci wyjedzie na łowy do *Wersalu*, a potem będzie jadł obiad w *Trianon*. Dwa stoły będą: jeden na 40, drugi na 20 osób. Monarcha wezwie do stołu swego pierwszych urzędników departamentu *Sekwany* i *Oise*.

WŁOCHY.

Od granic włoskich d. 16 listopada.
(z Gazety Warszawskiej.)

Dnia 2 b. m. Oyciec ś. w towarzystwie 15 kardynałów i wielu prałatów, zwiedził d. 2 b. m. Collegium Romanum w Rzymie, i był na mowie zagajającej nauki. Rozmawiał łaskawie z profesorami, i zachęcał do gorliwości w mozolnym powołaniu.

Kardynał Legat w Bononii dał wspinałą ucztę dla kardynała de Gregorio, który potem oglądał kilka tamecznych publicznych zakładów, a d. 12 b. m. wyjechał do Toskanii. Xiążę Laval-Montmorency, poseł francuzki przy Stolicy Apostolskiej, przybył d. 9 b. m. do Bononii, a odwiedziwszy kardynała Legata, udał się w dalszą drogę do Rzymu.

HISZPANIA.

Madryt dnia 12 listopada.
(z Gazety Warszawskiej.)

Vice-Hrabia Digeon odebrał onegdaj listy z Paryża, przysłane przez nadwyzwyczajnego gońca, poczem udał się do Eskuryalu, zkąd natychmiast wyjechało dwóch nadwyzwyczajnych gońców, jeden wyprawiony od Vice-Hrabiego Digeon, a drugi od naszego ministra spraw zagranicznych. Spodziewają się, iż wyście wojska francuzkiego będzie odłożonem, do czego jednak niemasz podobieństwa.

Naywyższy sąd wojenny, zatrudniający się sprawą jenerała Cruz, ogłosił, iż jenerał ten jest oskarżony: 1) że nie posłał dostateczney osady do Tarifa, 2) iż w czasie pobytu swego w Ameryce zostawał w porozumieniu z Iturbidem; 3) iż miał związki z jenerałem Capape.

Monarcha nasz mianował kawalera de los Rios, pełnomocnym posłem swoim przy dworze angielskim. Pan Toledo, który był w Monachium, ma sprawować urząd poselski w Berlinie.

Jenerałni prokuratorowie zdali radzie kastylijskiej sprawę, względem stronników, zwanych Afrancesados, i podzielili ich na dwie klasy. Do pierwszej należą ci, którzy wrócili do Hiszpanii, a do drugiej ci, którzy bawią za granicą. Pierwszych znowu podzielono na tych, którzy się oświadczyli za rewolucją, lub przeciw niej, albo też zachowali obojętność. Jeden z jenerałnych prokuratorów tak się uniósł nienawiścią przeciwko tym stronnikom, iż radził, aby im, jako zdraycom kraju, podług dawnego prawa, oczy wylupiono.

Grenadyerowie milicyi prowincjonalney mają stać, w liczbie 1500 ludzi, na osadzie w tutejszej stolicy. Dnia 15 b. m. przybędą tu dwa półki jazdy, utworzone w Walencji.

Król Jmć postanowieniem swoim z d. 9 sierpnia utworzył kompanią straży bokowej, złożoną z cudzoziemców, pod nazwiskiem Kompanii Saskiej, która ma być tak urządzoną, jak kompania straży bokowej w roku 1769. Aby w niej być umieszczonym, potrzeba mieć lat od 18 do 24, wzrostu 5 stóp i 3 cale, piękną postawę i mocne zdrowie. Trzeba oraz okazać 2 franki 8 centimów dziennego dochodu, wyznawać wiarę katolicką, i pochodzić z rodu szlacheckiego, lub dowieść, że oyciec był kapitanem w wojsku. Nadto trzeba być niezonatym. Synowie i bracia kawalerów orderu wojskowego będą przyjęci. Ci, którzyby pod powyższymi warunkami chcieli wejść do wspomnioney kompanii, mają zgłosić się do posłów hiszpańskich przy dworach zagranicznych.

Wczora wyszedł ztąd lazaret francuzki, pod zasłoną oddziału piechoty z dwoma działami. Posłowie zagraniczni wrócili wczora z Eskuryalu do tutejszej stolicy. Został tam poseł Cesarsko-Rossyyski.

Po wyście wojska francuzkiego ze stolicy, osada nasza składać się będzie z 8 do 10 tysięcy wojska hiszpańskiego, złożonego z gwardyi królewskiej, kilku półków milicyi prowincjonalney, i półku jazdy Almanza.

Dwór zabawi przez święta Bożego Narodzenia w zamku Prado, o 2 mile od stolicy tutejszej.

Były minister skarbu, Erro, otrzymał pozwolenie wychodzenia z domu, lecz nie może oddalić się z miasta.

Baron des Retours, admirał francuzki, popłynął z okrętami liniowemi, Santi Petri i Trident, oraz fregatą Hermione z Kadyxu do Brest.

— Dnia 13. —

Rząd usiłuje wystawić znaczne wojsko krajowe, któreby mogło zastąpić wychodzących francuzów. Kazano już zrobić 30,000 mundurów. Minister wojny przełożył Monarsze, aby utworzono 18 półków, to jest: 7 piechoty, 3 lekkiej jazdy, 5 ciężkiej jazdy, i 3 artylleryi. Pożyczka, którą rząd choiał zaciągnąć u bankierów paryzkich, miała być użyta na zaciąg wojska. Wojsko francuzkie otrzyma pojutrze płacę na miesiąc z góry. Większa część jego uda się do oyczyzny przez Valladolid, a tylko 5000 ludzi przez Aranda-de-Duero.

Ochotnicy rojalistowscy w prowincyi Murcyi wykonali d. 14 z. m. następującą przysięgę przed półkownikiem swoim Caturia: „Przysięgamy Bogu i przyrzekamy Królowi, iż nie dopuścimy, aby na ziemi naszej była inna religia, prócz rzymskokatolickiej, którą wyznajemy; iż cierpieć nie będziemy haniebney konstytucyi, ogłoszoney d. 19 marca 1812 w Kadyzie, którą się z całego serca brzydzimy, i której przywróceniu aż do wylania ostatniej kropli krwi opierać się będziemy; przysięgamy wierność Monarsze naszemu; chcemy bronić świętych praw nieograniczoney naywyższej jego władzy, bez przypuszczenia izb lub innego jakowego ścieśnienia, za co gotowi jesteśmy przełać krew naszą aż do ostatniej kropli. Tak jest, przysięgamy to wszystko.“

TURCYA.

Stambuł d. 26 października.
(z Gazety Warszawskiej.)

Dawna zasłona pokrywa jeszcze ostatnie wypadki na morzu, między flotą kapitana Baszy i grecką. Turcy zapewniają, iż strata ich nie jest tak wielką, jak ją grecy wystawili; lecz powrót do Dardanellów samego kapitana Baszy, który teraz choruje, skłania do innego domysłu. Poźnie zawinęły szczęśliwie do Dardanellów dwie fregaty i bryg.

Od kilku dni rozohodzą się tu pogłoski o nowych klęskach, których flota turecka po dniu 7 b. m. doznać miała. Kapitan Basza, który z dwoma okrętami odłączył się od swojej floty, i wrócił do Dardanellów, zostawił też flotę przy Mitylene; grecy ponowili swoje uderzenia, które im się tak udały, iż podług jednych d. 15 b. m., a podług drugich d. 9 i 10 b. m. spalili znowu 2 fregaty lub korwety. Po przybyciu kapitana Baszy, Wielki Sultan mianował Ibrahima Baszę, syna Baszy Egiptu, naczelnym dowódcą wojska lądowego i morskigo. Niewiadomo z pewnością, gdzie się ten Ibrahim Basza znajduje.

Tatarzy przywieźli wiadomość z Tessalii, iż po zupełney porażce Derwisza Baszy, twierdza Zeituny, którą grecy od 3 lat zdobyć usiłowali, poddała się im nareszcie. Posiadanie jej jest ważnem dla zasłony Liwady i zdobycia Tessalii.

Od granic tureckich d. 11 listopada.

(z teyże gazety.)

Jenerał grecki, Rangos, zająwszy Arta, wydał d. 1 września odezwę do wszystkich mieszkańców prowincyi, aby się niezwłocznie poddali rządowi greckiemu i zostawali pod opieką jego, oświadczając, że inaczej nie zdoła powściągnąć zawziętości wojska swego przeciwko turkom, i ochronić ich od użycia prawa odwetu za popońnione okrucieństwa. Dodaje przytém, iż nie mogą spodziewać się pomocy Omera Vrione lub Derwisza Baszy; albowiem pierwszego opasał ściśle Maurocordato w Carvassara, a wojsko drugiego, złożone z 15 do 16 tysięcy albańczyków, zostało zniszczonem na polach Amplone i Angoriana, a sam dowódca z niedobitkami cofnął się w naysmutniejszym stanie do Laryssy. Nie mogą również obiecywać sobie pomocy od floty.

Wilno dnia 1 grudnia r. r. 1824 Roku.

TURCYA.

Jeden z dzienników paryzkich umieścił następujący artykuł: „List z Neapolu pod d. 6 listopada, któremu późniejszy list pod d. 9 tegoż miesiąca nie zaprzecza, zawiera wiadomość, potrzebującą jednak potwierdzenia, iż Wielki Sułtan został zrzucony z tronu, i że wypadek ten nie przerwał publiczney spokojności w *Stambule*.“

Z ogromney floty tureckiej, która wraz ze statkami przewozowemi składała się z 120 okrętów, tylko 30, dosyć uszkodzonych kulami działowemi, powróciło do Dardanellów.

PORTUGALIA.

Lisbona d. 30 października.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Wczorajsza gazeta tuteysza, donosząc o odkryciu dnia 23 b. m. zamachów rewolucyjnych i szczęśliwém ich zniweczeniu, tak pisze: „Wstrzymywaliśmy się namienić o tém, co się w nocy z dnia 25 na 26 b. m. w tutejszej stolicy zdarzyło, i co dało powód do mnóstwa sprzecznych, a w znaczney części obmierzłych pogłosek: nie chcieliśmy bowiem dotykać tego przedmiotu póty, pókiśmy się o prawdziem doniesień nie przekonali. Teraz, po otrzymanem dokładnem objaśnieniu, możemy czytelnikom naszym udzielić wiadomość, iż poruszenie w owej nocy ztąd pochodziło, że rząd widział potrzebę rozkazać, aby uwięziono kilka osób, które, odurzone szaleem rewolucyjnym, knuły zbrodnicze intrygi. Możemy być teraz spokojni: bo zle ich zamysły szczęśliwie odkryto. Ci, którzy do nich wpłątani byli, zostali uwięzieni, i niezwłocznie badani będą, a uznani za winnych, zasłużoną odbiorą karę. Wśród bolesnego uczucia, iż jeszcze są między nami wyrodni portugalczykowie, którzy myślą o przerywaniu publiczney spokojności, mamy pociechę, iż możemy zapewnić, że duch wszystkich korpusów osady tutejszej okazał się takim, jakiego od wojska wiernego swojemu Królowi i oyczyźnie spodziewać się należało. Wszystkie korpusy postąpiły sobie w tém zdarzeniu tak przyzwoicie, iż zasłużyły na pochwały, jakie im sprawiedliwie dał minister wojny w rozkazie dziennym.“

— Dnia 1 Listopada —

Z powodu odkrycia zamachów rewolucyjnych, *Hrabia Sussera*, minister wojny, wydał d. 26 z. m. następujący rozkaz dzienny do osady tutejszej, chwając jej postępowanie: „Król Jmć, Pan nasz, kazał oświadczyć zadowolenie swoje wojsku wszelkiej broni osady lisbońskiej, oraz gwardyi królewskiej w zamku, z karnościami, którą zgromadzone w ostatniej nocy zachowały, tudzież ze spieszego wypełnienia rozkazów odebranych od swych zwierzchników, dla utrzymania publiczney spokojności, którą kilku ludzi, niegodnych mundurów, jakimi mieli zaszczyt nosić, usiłowało przerywać, czyniąc się, z równym nierozsądkiem iak złością, narzędziem ambitnych, którzy nie wdrygają się używać wszelkich sposobów do uskutoczenia zbrodniczych swoich zamysłów. Przekonany jest Król Jmć o przywiązaniu i prawości wojska swego, oraz uczuciach honoru, któremi tchną oficerowie; a takowe uczucia, wkorzenione w sercu portugalczyków, zniweczą zawsze wszelkie zamachy wicherzycieli, jakiegokolwiek przybieraliby nazwiska i jakiegokolwiek zastawialiby sidła. Ci, którzy zrekają się pierwszej i najistotniejszej cnoty, bezwarunkowego posłuszeństwa, i wdają się w intrygi, przyymując złośliwy pozor uszanowania dla osoby Panującego, i sprzysięgając się przeciwko tro-

nowi, niczego, prócz hańby, oczekiwać nie mogą. Najwyższa władza jest niepodzielna i mieści się w osobie Króla, Pana naszego, od którego wszelka władza wypływa, i któremu wszyscy poddani, jakiegokolwiek stopień posiadający, równe posłuszeństwo są winni. Wszystko, co zbacza od tego prawidła postępowania, jest zbrodnią i buntem, zmierzającym oczywiście do zniszczenia Monarchii. Taką naukę mają wpajać oficerowie w podwładnych swoich, bo tym tylko sposobem powinności swoje pełnić będą. Król Jmć w zgromadzeniu wojska widział dowody tego zdania i przekonania, a lubo nie wątpi, iż w podobnych okolicznościach wszystkie korpusy wojska w rozmaitych częściach kraju dalyby podobne dowody, chce przecież, aby wszystkim ogłoszono przykład osady lisbońskiej. Takie powszechne postępowanie utwierdzi wkrótce oycowski rząd Króla Jmci, który stara się jedynie o pomyślność wszystkich portugalczyków.“

ANGLIA.

Londyn dnia 16 Listopada.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Xiążę *Polignac*, poseł francuzki przy dworze tutejszym, podał notę, w której uwiadomił o postanowieniu Monarchy swego, aby większa część wojska wróciła z Hiszpanii do oyczyzny.

Gazety tutejsze donoszą z *Paryża* o uwięzieniu tam kilku ludzi, przy których znaleziono sztylety w złym zamiarze.

Rząd meksykański, ustawą d. 14 lipca zniósł na zawsze handel niewolnikami, pod jakiegokolwiek bądź banderą. Niewolnicy, sprowadzeni do kraju, wstępując na ziemię meksykańską, stają się zaraz wolnymi. Każdy okręt, bądź krajowy, bądź zagraniczny, użyty do handlu niewolnikami, ma być zabrany na skarb, a właściciel jego, kapitan i sternik, zostaną skazani na stoiletne więzienie.

— Dnia 19 —

Gazeta tutejsza, *Times*, donosi o zmyślonych kupnachs i innych nadużyciach, w celu podniesienia ceny jęczmienia do takiej ilości, aby ten gatunek zboża dozwolono wprowadzać do Anglii, co się jednak nie udało. Z dołączonej tabelli okazuje się, iż od 27 września do 6 listopada wprowadzono rzeczywiście do Londynu tylko 25 307 kwarterów zboża (kwarter ma półtrzecia korca miary warszawskiej), a faktorowie zbożowi mylnie podali, jakoby przedano 46 231 kwarterów zboża. Tak więc porty nasze będą jeszcze zamknięte dla zagranicznego jęczmienia.

Z powodu odebranych wiadomości o zwycięstwach greków, bywają tu liczne uczyty, na których zbiera się hojna składka dla tego narodu.

W dniach 15 i 16 b. m. był wielki pożar w *Edyburgu*, którego przy odejściu ztamtąd poczty jeszcze nieugaszono.

Jedna z tutejszych gazet donosi, iż dnia 12 b. m. i następney nocy był taki mróz w *Edyburgu*, iż cukiernicy sprowadzali lód do lodowni.

Rząd w Indyach Wschodnich myśli posłać wyprawę z *Rangoon* do *Spriani* i dawnego miasta *Pegu*. Chce tym celem wziąć 7 000 wojska; lecz przedsięwzięcie to może doznać licznych trudności.

Generał *Alvear*, poseł Buenos-Ayreski przy rządzie Zjednoczonych Stanów północney Ameryki, złożył dnia 11 października list wierzytelny prezydentowi *Monroe*. W portach północno-amerykańskich budują kilka fregat pierwszej klasy dla rządu kolumbijskiego.

Pozwolono drukować, Z polecenia JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kamalar,

w Drukarnt Redakcyi.

O G Ł O S Z E N I E.

Prokuratorya Massy Radziwiłłowskiej mając do zadzierżawienia Dobra poniżej wyszczególniające się, na które wydane kontraktów arędowne w dniach 11 kwietnia i 12 czerwca v. s. roku przyszedłego 1825, expirują, wzywa życzących dzierżawić one do traktowania z sobą, albo tu w Mieście Wilnie w miejscu posiedzeń swoich w Palacu Kardynalia nazwanym, lub na następujących kontraktach Mińskich w dniu 7 marca poczynających się w mieście Mińsku w kamienicy Oskierczyńska nazwanej, na Ulicy Kojdanowskiej położonej. Inwentarze dóbr takowych, opisujące stan onych, i stan włościan, oraz warunki kontraktu, wolne są do przejrzenia, w każdym czasie w Kancellaryi Prokuratoryi.

Dymy		Dusze rewizyjne męskie.	Budowle in- tratne.				Wysiew Oziminy.	Stanożenie dworne.	Morgi	Drogi do przystanki Świeżelskiej.	Powianosc.				Intrata we- dle kon- traktów e- xystujących	
			Karozny.	Młyny wodne.	Folusze.	Przewozy.					Tygodniowa.	Płoki roczne				Ruble
Ciągle.	Czynszowe i Kontraktowe.	Miejskie.								Upże- zna.	Pieśca.	Dziennie z dyma	Pieśce sternie- niste.			
W GUBERNII MINSKIEY.																
W Powiecie Mińskim.																
11	5	119	86	2	1	—	—	—	—	—	—	—	—	Miasta Buleżewicz Propinacya z młynami	700	—
—	—	—	20	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Wież Długa	250	—
—	—	—	11	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	— Luchacze	75	—
—	—	245	272	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	Miasta Kojdanowa propinacya z Młynami	1,500	—
<i>w Powiecie Słuckim.</i>																
24	—	—	64	1	—	—	12	—	52	48	48	24	96	Folwark Jaskowicze	400	—
—	—	322	177	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	Miasto Kopyl	2,100	—
17	—	—	59	1	—	—	8	4	60	34	34	17	68	Awuls Klepaczany pod Miastem Słuckim	64	75
54	16	—	109	3	—	—	27	—	103	108	108	54	216	Folwark Kopaczewicze	250	—
24	—	—	70	—	—	—	12	—	66	48	72	—	—	— Lichodzieje	1,500	—
39	4	—	121	2	—	—	20	—	70	78	78	39	156	— Powarów	750	—
271	4	12	759	8	1	—	136	—	725	512	512	271	1,084	— Panicze	1,000	—
66	—	—	125	1	1	—	53	—	184	132	132	66	264	Dobra Pohost z dwoma folwarkami	9,000	—
—	—	132	61	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Folwark Rożan	1,275	—
24	8	—	52	1	—	—	12	—	105	48	48	24	96	Miasteczko Starobin	600	—
6	—	—	14	1	—	—	3	—	30	12	18	—	—	Folwark Starzyna Starobińska	702	45
170	11	—	380	1	—	—	50	—	256	340	156	262	512	— Smolhow	210	—
45	—	—	116	1	—	—	22	4	88	90	90	45	180	— Wyzna z Miasteczkiem	3,750	—
<i>w Powiecie Iłumeńskim.</i>																
30	—	—	76	2	—	—	15	—	60	60	60	—	120	Folwark Cierebuty	800	—
95	17	—	215	2	1	1	23	4	50	—	142	—	150	— Malyskowszczyzna	1,468	10
88	2	—	232	3	—	—	40	—	190	190	190	—	380	— Szczykowicze	1,594	60
—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Karczma Łosza z przewozem	120	—
<i>w Powiecie Bobrujskim.</i>																
27	1	—	54	3	—	—	13	4	66	54	54	27	108	Folwark Dąbrowa	542	13
78	—	—	164	1	1	1	26	—	204	156	156	—	312	— Podoresie	1,575	—
75	—	—	200	1	—	—	38	—	191	152	228	—	504	— Uzczech	1,650	—
176	—	—	473	3	2	1	57	—	299	350	350	—	712	— Zvein	2,250	—
25	—	—	71	1	1	1	12	4	100	50	75	—	100	— Plusna	360	—
<i>w Powiecie Mozyrskim.</i>																
66	—	—	197	4	—	—	20	—	132	—	119	—	264	Folwark Czuczewicze	1,050	—
88	17	—	286	2	1	—	30	—	183	88	176	—	336	— Hondziatycze	2,100	—
5	—	—	14	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	— Jurkewicze	130	—
67	—	—	167	2	—	—	23	4	134	65	140	—	124	— Wola	975	—
21	—	—	76	1	—	—	7	—	42	21	42	—	42	— Zameść	227	65
w Królestwie Polskim.																
<i>W Obwodzie Radzyńskim, gdzie expirują kontraktów w dniu 12 czerwca v. s. 1825 roku.</i>																
99	26	242	—	4	1	—	49	—	201	—	195	101	368	Miasto Sławatycze z Folwarkiem Kuzawka	3,225	—
57	40	—	—	2	1	—	25	—	176	—	112	34	136	Folwark Jabłeczna	2,250	—
91	11	—	—	2	—	—	47	4	313	—	183	103	372	— Delhobrody	2,550	—
34	—	—	—	1	—	—	17	—	101	—	68	34	136	— Ładzki	855	—
121	1	—	—	2	—	—	60	4	212	—	242	121	484	— Holeszew	2,220	—

Nota. Wysiew oziminy położony został do proporcji robotnika w stosunku na każde dni trzy pańszczyzny tygodniowej po ośmiu cztery czyli na dym, trzydniową pańszczyzną pełniący, półbeczki miary Litewskiej.

Roku 1824 gbra 21 dnia, takową Tabelę podpisuję. Michał Zaleski Prokurator Massy.
Dnia 22 listopada 1824. Wolno drukować J. E. Lachnicki Członek Kom. Radziwiłł.

O g ł o s z e n i e.

1. W skutek Ukazu Rządu Gubernskiego Wileńskiego na mocy takowegoż Rządzącego Senatu ogłasza się niniejszym, czy nie okaza się w tutejszey gubernii successorowie Neofitki Katarzyny Augustowskiej zesłaney za różne występki w july miesiącu roku 1805 w Sybir na posilenie, jeżeli okaza się jakowi jey successorowie, powinni jawić się na termin z należytymi dowodami do policyi mieyskiej Wileńskiej dla odebrania przysądzoney przez Rządzący Senat na rzecz ich summy 6495 złotych polskich; w przeciwnym zaś zdarzeniu jeżeli takowi successorowie na termin prawem zastrzeżonym nie jawili się, więc pomieniona summa odesłana będzie do Skarbu. Nowembra 25 dnia roku 1824.

Tytularny Sowietnik Hutowicz.
Naczelnik stołu 14 klasy Konczałowski.

2. Od Litewsko-Wileńskiego Rządu Gubernialnego. Dla odzyskania wziętych przez żydów Wileńskich Wulfa Szlomowicza i Leję Leyzerową Nechisow, sposobem pożyczki, z Wileńskiej Izby Powszechney Opieki, 5008 rubli assygn. z przypadającymi od dnia 19 grudnia 1822 roku procentami z niedotrzymania terminu, uległ sprzedaży dóm ich Nechisow w mieście Wilnie położenie mający, otaxowany 14,797 rub. assygn.; zatem życzący sobie kupić ten dom, zechcą przybyć do tego Rządu na terminy dla targow naznaczone, pierwszy dnia 29, drugi 31go następującego miesiąca grudnia, a trzeci ostateczny we trzy miesiące od dnia pierwszego wydrukowania tego ogłoszenia, które później nastąpi w Sankt-Petersburskich lub Moskiewskich gazetach. Dnia 20 listopada 1824 roku. Assesor i Kawaler Nowicki.

Sekretarz Kleist.
Naczelnik stołu Kowalenko.

2. Tamożnia Wileńska ogłasza, iż dnia 4 następującego miesiąca, odbywać się w niej będzie sprzedaż publiczna towarow skonfiskowanych, jakoto: kalenkoru 470 arszyn., mitkalu 225 arszyn., bombaze 370 arszyn., kamlotu 495 arsz., pończoch bawełniczych białych męzkich 24 pary, kobiecych 102 pary, kalenkoru podmoczonego 45 arsz. i 2 skurzone walizy.

3. Od Litewsko-Grodzińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż majątek nazwany Sopunoy, należący do ślacheica Klemensa Korzeniewskiego, w grodzińskiej gubernii, w lidzkim powiecie położenie mający, liczący w sobie reńskich 19 dusz płci męskiej, za nieopłacenie pożyczonych przez tego Korzeniewskiego w Izbie Grodzińskiej Powszechney Opieki pieniędzy, przeznaczony na sprzedaż z publicznych targow, do kupienia którego wzywają się życzący do Lidzkiej Ślacheckiej Opieki na terminy: 10, 11 i 12 decembra t. r., a na ostateczny do Gubernialnego Rządu od terażniejszego ogłoszenia w gazetach we trzy miesiące. Dnia 13 gbra 1824 roku.
Sokr. Tytularny Sowietnik Piotr Liudohowski.

3. Na skutek rezolucyi Magistratu mia-

sta Wilna w dniu 18 terażniejszego miesiąca nowembra nastaley, podają do powszechney wiadomości, iż na dniu 3 następującego miesiąca decembra rozpoczętą zostanie w Ratuszu Wileńskim publiczna licytacya rozmaitey ruchomości i sprzętow gospodarskich po zesłym Stanisławie Szablowskim pozostaley, i że takowa aż do skonkludowania wyprzedazy, każdodziennie uskuteczniać się będzie. Dat roku 1824 miesiąca gbra 19 dnia.

Frydrych Balfner R. M. W.

3. W Kantorze niżej podpisanego Biletow do 26tey Loteryi Warszawskiej dostać można.

Fr. von Auer.

2. Właściciele fabryki Sukienney w Kijowskiej gubernii Radomyslskim powiecie w mieście Chabno zaprowadzoney, czują się być przez wdzięczność obowiązani zawiadomić każdego, komu o tem wiedzieć będzie należało, że naylepszych gatunkow waide (z ktorey już mieliśmy probę) można dostać u W. Holle w gubernii Wołyńskiej w powiecie Ostrogskim w Mieście Kuniowie mieszkającego. 1824 roku listopada 6 dnia w Chabnym.

A. P. Thaer.

3. Urząd Taxatorsko-Exdywizorski w folwarku Ordziszkach w powiecie Trockim Gubernii Lit. Wileńskiej położonym, do dziedzictwa Koryckich należnym, exystujący, w Gazecie Kuryera Lit. ogłosić postanowił, iż po ułatwieniu wstępnych czynności, i uskuteczniom ogłoszeniu przez Gazetę, o jawieniu się kredytorow i pretensorow do folwarku Ordziszek; po raz ostateczny ostrzega, iż w dniu dziesiątym mca stycznia następnego 1825 roku, do rozbioru oczywistego tey sprawy przystąpi i na wszystkich kredytorach i pretensorach tak do funduszu W.W. Kozakiewiczow jak i folwarku Ordziszek mających stosunki wieczną zapisze amissyą. Dat roku 1824 mca gbra 4 dnia.

Andrzej Podberezki Sędzia Ziem. Troc. Prezydent Exdywizyi.
Józef Sokołowski Sędzia Granicz. Ptu Tgo Exdywizor.
Hipolit Ratowt Exdywizor.

3. Miński Rzymsko-Katolicki Duchowny Konsystorz, w sprawie przez Urnego Apolinaro Miladowskiego b. Rejenta Ziem. Ślucckiego do tegoż Konsystorza, o rozwod z żoną Urną Katarzyną z Rozachiewiczow, bywszą Matulewiczową wprowadzoney, z mocy Ukazow przeznaczywszy do jawienia się dla odporu półroczny od daty pierwszego, niniejszey awizacyi w gazetach umieszczenia, termin, wzywają do takowego jawienia się, wzywa zaś z tem ostrzeżeniem, że jeśli stannosci w terminie zakreślonym nieoświadczy i processowi męża assystować niezechce, sprawa ta prawem przepisaniemu porządkowi in contumaciam ulegnie. Dat w Mińsku 1824 roku miesiąca gbra 5 dnia.

Assesor Kanonik X. Michał Onichimowski.
Sekrerarz Kazimierz Ordyniec.

Observacje meteorologiczne.	Czas obserwacji.	Wysokość Barom.		Wys. Ther. Réau.		Wiatry.		Odmiana w pogodzie.
		cał.	lin.	o	stopni.	Póln. Zach.	Pogoda	
	dnia 29 godz. 7 z rana	27	cał. 6,0	lin.	o	stopni.	Póln. Zach.	Pogoda
	dnia 30	27	6,3	—	+	1	Połud. Zach.	Pochmurno
	dnia 1	27	8,2	—	+	0,5	Zachodni.	Pochmurno